

Titel: Himmelsk Væjr-Calender, eller adskillige forsøgte Mærker paa tilkommende Væjrligt af de himmelske Legemer, Luft-Syner og Væjret selv. [...] samlede og udgivne af Henrik Tønning, Dr.

Citation: "Himmelsk Væjr-Calender, eller adskillige forsøgte Mærker paa tilkommende Væjrligt af de himmelske Legemer, Luft-Syner og Væjret selv. [...] samlede og udgivne af Henrik Tønning, Dr.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25*, L.N. Svare, 1775, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_025-shoot-workid2_025_014.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Himmelsk Væjr-Calender eller adskillige forsøgte Mærker paa tilkomende Væjrligt af de himmelske Legemer, Luft-Syner og Væjret selv.

Meget nyttige at vide for Landmænd, Søemænd og Reisende.

Til den Ende samlede og udgavne af

Henrik Tønning, Dr.

Kjøbenhavn, 1775.

Trykt hos L. N. Svare, boende i Skindergaden i No. 76.

2

Himlene skal bekiende Herrens underlige Gierninger. Solen veed sin Opgang og Nedgang. Maanen er giordt til bestemte Tider. Herren tæller Stjernernes Tal, og nævner dem alle ved Navn. Han haver giordt de tykke Skyer til at være sin Vogn. Taage eller Damp opstiger fra Jordens Ende. Han gjør Lyner til Regn, og bestikker samme paa Jorden. Han udfører Vindene eller Væjret af sine Forraads-Kamre, og vandrer paa dets Vinger. Ja han giver Snee som Uld, og udstrøer Riimfrost som Aske. Priser derfor Herrens Navn til evig Tid, og kundgjører hans Gierninger iblandt Folkene.

David.

3

Forerindring til Læseren.

Her overleveres den gunstige Læser, være sig Landmand, Sømand, eller ikkun blot Reisende, en liden Samling af adskillige gamle og forsøgte himmelske Væjr-Mærker, hvilke i alt beløbe sig til 143 i Tallet. De ældgamle have allerførst giordt sig saadanne Mærker af Solens Opgang, Fortgang og Nedgang; af Nye- og Fuld-Maane; af Stierneerne; Skyerne; Taagen; Lynild og Torden; Regnbuen; Nordlyset; Ild- eller Luft-Dragen; Stiernefald; Vindene; Regnet; samt Hagel og Snee: men dog ere de Mærker, som de have taget

4

af Skyerne og Vindene, bande de talrigeste, saa ogsaa de vigtigste. De nyere have siden befundet ved lang Erfarenhed, at mangfoldige af de Gamles Væjr-Mærker vare meget paalidelige, og derfor have de søgt en alleneste at beholde dem stedse udi frisk Ihukommelse, men endog at forbædre dem, og lægge flere dertil. Vel kan man høre i disse Tider en og anden Bonde og Søemand ofte sige, at gamle Mærker slaae nu omstunder feyl; men saadant kommer de fleste Gange deraf, at de ey rettelig vide de bedste og meest paalidelige Mærker, og holde sig ikkun til dem, som meget sielden, eller maaskee aldrig, slaae ind: endskiønt man heller ikke desuden kan nægte, at jo Naturen bestandig er underkastet Forandringer.

For derfor at give en nøyagtig Kundskab herom, som er meget nyttig for Landmænd, Snemand og Reisende, har jeg

5

paa mine Reiser i Dannemark, Norge og Sverrig, og det fornemmelig i de 2de sidste Riger, ey allene optegnet alle de Mærker paa tilkommende Væjrligt, som jeg af gamle erfarne Landmænd, Bønder, Søemænd og andre har kundet erholde, men endogsaa adskillige desuden af de følgende Skribentere, nemlig: Plinius Secundus, Kalm og Strøm. Dernæst har jeg siden, saasnt at alle disse Mærker vare samlede i eet, ofte oplæst dem for mange Kyndige, og da saa vel efter deres Erfarenhed, som egne lagttagelser, besynderlig

anmærket de allerpaaligeliste. Den gunstige Læser maae derfor her vide, at alle de Væjr-Mærker, som foran ere betegnede med en Stjerne (*), næsten aldrig slaae Feyl; de som foran ere betegnede med et Kors (±), holde vel oftest Stik, men dog undertiden kan feyle; og de som foran ey ere med noget betegnede, maae staae ved sit Værd, indtil en videre og nøyere lagttagelse ved samme kan skee.

6

Dersom nu denne liden himmelske Væjr-Calender bliver saa lykkelig, at erholde almindeligt Biefald, tænker jeg ogsaa, at udgive siden ved Leylighed en naturlig Væjr-Calender, eller forsøgte Mærker paa tilkommende Væjrligt af de naturlige Ting, saasom: af Fiælde; Bierge; Klipper; Skiær; Søen eller Havet; af de firfødede Dyr; Fugle; Fiske; Insekter; Urter; og videre. Dette er alt, hvad jeg her i Forveyen haver at sige, og erindre mine Lærere om. Imidlertid udbedes til Slutning alles Gunst, og igien forønskes alles Velgaaende

Kiøbenhavn, den 11 October 1775.

7

I. Solens Opgang.

[Smukt og klart Væjr.] 1. Naar Solen gaaer klar op.

2. Naar Solen kommer op med tyk og mørk Himmel, men den dog strax bliver klar igien.

3. Naar Solen i Opgangen haver en Ring omkring sig, og samme siden paa engang aldeles forsvinder.

8

[Heede.] 4 ±. Naar Soolen gaaer red op om Sommeren. [Regn.] 5. *. Naar Himmelen er rød og sort imellem hinanden for Solens Opkomst.

6. ±. Naar Solen gaaer bleeg op om Sommeren.

7. ±. Naar Himmelen ellers i Solens Opgang er klar overalt, men synes dog mørk og tyk udi Vester, og Solen skinner derpaa.

8. Naar Solen ved Opgangen kaster røde Straaler fra sig.

9. Naar den i Opgangen udspreder lange Straaler paa Siderne, men ingen i Midten.

10. Naar Straalerne synes dunkle i Solens Opkomst, og dog ikke ere omgivne med Skyer.

[Regn og Vind, eller Storm.] 11. ±. Naar Himmelen er rød og mørk for og i Solens Opkomst. 12. Naar Straalerne vise sig for Solens Opgang.

9

[Plats- eller Støb-regn.] 13.

Naar Straalerne synes at trække sig sammen i Solens Opkomst.

[Vind eller Storm derfra, eller ogsaa Kulde.] 14. ±. Naar Solen gaaer op med en Ring omkring sig, og samme siden aabnes paa nogen Kant.

[Vesten Vind.] 15. Naar Solen i Opgangen kaster flere Straaler, end sædvanligt, fra sig.

[Hagel eller Snee.] 16. ±. Naar Solen gaaer bleeg op om Foraaret, Efterhøsten og Vinteren.

10

II. Solens Fortgang.

[Smukt og klart Væjr.] 1. *. Naar Himmelen er lys og klar overalt, uden Mørke og tykke Skyer.

[Regn.] 2. ±. Naar himmelen seer sort ud, hvor Solen staaer, og samme gandske bedækkes.

[Regn eller Storm.] 3. Naar Solen trækker ligesom blaat og guult under sig.

[Regn og Storm.] 4. ±. Naar Solen drager mørkt og sort under sig.

[Storm.] 5. ±. Naar Himmelen paa den anden Side, tvertimod Solen, haver et Skin, der ligner en Regnbues

nederste Deel eller Fod.

11

III. Solens Nedgang. [Smukt og klart Væjr.] 1. *. Naar Solen gaaer klar ned.

2. *. Naar Himmelen er gandske klar ved Solens Nedgang.

3. †. Naar Himmelen er rød ved Solens

Nedgang.

[Regn.] 4. †. Naar Solens Straaler ere røde udi dens Nedgang.

[Plats-Regn.] 5.

Naar Straalerne synes at trække sig sammen i Solens Nedgang.

[Vind.] 6. †. Naar Solen gaaer bleeg ned.

7. †. Naar Solen i Nedgangen haver en mørk og sort Ring omkring sig, og samme siden paa nogen Kant brækkes, ventes Vinden derfra.

8. Naar Solen ved Nedgangen lyser meget paa Himmelens tykke og mørke Skyer.

12

[Øst- eller Syd-Øst-Vind Dagen efter.] 9. Naar Solen i Nedgangen kaster flere Straaler, end sædvanligt, fra sig.

[Storm Dagen om Natten.] 10. Naar Solen haver en hvid Ring, eller ogsaa Taage, omkring sig ved dens Nedgang.

[Storm Dagen efter.] 11. Naar det regner i Solens Nedgang, eller ogsaa Straalerne trække Skyerne til sig.

13

IV. Nye Maane.

[Smukt og klart Væjr.] 1. *. Naar den ved Opkomsten er heel klar skinnende, og Himmelen selv er desuden klar. 2. †. Naar nye Maane ved Opkomsten synes at staae gandske lige op og ned paa Himmelen.

3. Naar den ved Opkomsten synes ligesom cirkelrund.

[Regn.] 4. *. Naar nye Maane seer mørk ud overalt ved Opkomsten.

[Regn for fuld Maane.] 5. Naar nye Maanes nederste Horn er sortagtigt eller mørkt ved Opkomsten.

[Regn i fuld Maane.] 6. Naar denne Mørkhed sees ved Opkomsten i Midten af Maanen.

14

[Regn i aftagende Maane.] 7. Naar nye Maanes øverste Horn

seer sortagtigt ud ved Opkomsten.

[Regn eller stærk Vind.] 8. †. Naar begge Hornene ved Opkomsten synes tykke og stumpe.

[Regn eller liden Vind.] 9. †. Naar begge Hornene ved Opkomsten

synes spidse de andre Aarets Tider, undtagen om Vinteren.

[Platz-Regn og Vind.] 10. *. Naar nye Maane haver ved Opkomsten en rød og glindsende Ring omkring sig.

[Vind.] 11. †. Naar nye Maane selv seer rød ud i Opkomsten. Vind.

[Norden-Vind.] 12. Naar nye Maanes øverste Horn er spids ved Opkomsten.

15

[Sønden-Vind.] 13. Naar nye Maanes nederste Horn er spids ved Opkomsten.

[Storm.] 14. †. Naar nye Maane ved Opkomsten synes at staae skak paa Himmelen.

[Frost.] 15.

†. Naar nye Maanes begge Horn ved Opkomsten synes spidse om Vinteren.

16

V. Fuld Maane.

[Smukt og klar Væjr.] 1. *. Naar fuld Maane skinner klar til den halve Deel.

[Regn.] 2. *. Naar fuld Maane seer meget mørk og sortagtig ud overalt.

[Vind.] 3. †. Naar fuld Maane haver en Taage uden omkring sig, og samme brækkes paa nogen Kant, ventes Vinden derfra.

4. Naar fuld Maane seer rød og skinnende ud.

[Vind eller og Snee.] 5. *. Naar fuld Maane haver en Ring uden omkring sig.

[En liden Storm.] 6. *. Naar fuld Maane haver tvende Ringe uden omkring sig

[Stærk Storm.]

7.

*. Naar fuld Maane haver tvende Ringe uden omkring sig.

17

VI. Stierne.

[Smukt og klart Væjr.] 1.

*. Naar mangfoldige Stierne!

skinne meget klare paa een gang.

[Regn.] 2. Naar een eller flere Stierne synes at have Ringer omkring sig.

[Regn eller Storm.] 3. †. Naar Stiernernes Glands i en Hast fordunkles, og det hverken ved tykke Skyer, ey heller ved Taage.

[Vind fra den Kant, hvor de drives hen.] 4. *. Naar mange Stierne synes ligesom at flyve i en Hast over Himmelen, og de samme see blege eller hvidagtige ud.

[Ubestandig Vind.] 5. *. Naar saadan skeer paa adskillige Kanter af Himmelen

18

[Smukt og stille Væjr.] 1. *. Naar meget røde Skyer adspredte sig om Morgenens fra.

Østen mod Vesten.

2. *. Naar Skyerne i de varme Sommerdage, især Hundedagene, trække for en Syd-Ost.

3. †. Naar tykke Skyer staae om Sommeren udi Østen, hvilket kaldes i Norge Skarføre.

4. †. Naar der om Aftenen staae smaa og lyse Skyeplætter paa Himmelen.

5. Naar tykke og mørke Skyer om Morgenens gaae heel sort, og ligesom springe paa en og anden Kant af Himmelen.

6. Naar der er en klar Aabning af Skyer om Aftenen paa alle 4re Himmelens Kanter.

19

[Smukt og stille Væjr.] 7.

Naar Skyerne begynde at stige op, og blive høgere.

[Heede.] 8. *. Naar Himmelen ellers er klar, men dog om Sommeren paa et og andet Sted sees store tykke Skye-Banker, som tillige ere gandske hvide og skinnende.

[Torden.] 9. †. Naar disse gandske hvide og skinnende Skye-Banker have desuden om Sommeren mange tykke og sorte Skye-Plætter iblandt sig.

[Regn.] 10.

*. Naar Himmelen bliver gandske sort eller mørk, og setter tillige store mørke Skye-Banker.

†. Naar tykke og Mørke Skyer om Morgenen gaae meget langsomt paa Himmelen, og de samme tillige blive større og større.

20

[Regn.] 12. †. Naar Himmelen sortner op i Syd-Vest.

13. †. Naar der om Aftenen staae sorte Plætter, og smaa mørke Skyer paa Himmelen.

14. Naar Skyerne begynde at sænke sig, og blive lavere.

[Sloe-Regn eller Ilinger om Eftermiddagen.] 15. *. Naar Himmelen er overdraget med Skyer om Sommeren, og derhos fornemmes en Lummer-Varme.

[Regn ved Solens Nedgang.] 16.

Naar Himmelen er tavlet eller Æble-Skyer (d.e. naar Skyerne blive kugelrunde) fra Sønden.

[Regn om Natten] 17.

Naar Skyerne blive meget sorte fra Østen.

[Regn Dagen efter.] 18. Naar Skyerne blive meget sorte fra Vesten.

21

[Regn i 3 Dage.] 19.

Naar Skyerne adspredes meget fra Østen, og synes nesten krøllede ligesom Uld.

[Vind] 20. *. Naar Skyerne drives paa Himmelen,

fra hvad Kant det end skeer, og Himmelen selv er klar, ventes Vinden fra

den Kant.

21. *. Naar der er en klar Aabning af Skyer om Aftenen paa nogen Kant af Himmelen, ventes Vinden fra samme den anden Dag. 22. †. Naar tynde og blege Skyer, der udbrede sig i lange Spirer eller Strimler i Luften, hvilket i Norge kaldes Bleege eller Bleeke, trække hen til nogen Kant af Himmelen, ventes og Vind fra samme Kant.

23. †. Naar 2de mørke Skye-Banker staae paa Himmelen, enhver paa sin forskellige Kant af

22

samme, og den ene af dem stiger op, men den anden synker ned, kommer Vinden fra den opstigendes Kant: derimod igien, saa længe de begge staae og veye imod hverandre, og ingen af dem vil give efter, saa længe har man Vindstille.

[Vind] 24. †. Naar Himmelen ellers er klar, men smaae Skye-Banker opkomme dog paa nogen Kant, og de samme forblive der, og ey forsvinde, ventes Vinden fra den samme Kant; komme de hastigt op; faaer man Vinden snart derfra, men forsvinde Skye-Bankerne, kommer Vinden fra Kanten tvertimod. [Vind ved Solens Nedgang.] 25. Naar Himmelen er æble-skyed,

eller naar Skyerne blive kugelrunde, fra Norden.

23

[Skarp Vind, saa længe de same blive hængende langs ved Horisonten.] 26. Naar smaae tykke og mørke Skye-Plætter, som i Norge kaldes Tarver, stige op af Havet. [Norden-Vind Dagen efter.] 27.

*. Naar en sort Skye-Banke eller Regnskure stiger op om Eftermiddagen, efter en klar Formiddag, fra Nord, og bedækker hele Himmelen, men bliver siden bortrenset, deels med, og deels uden Regn, inden Solen gaaer ned.

28. †. Naar en sort Skye-Banke om Aftenen synes i Nord, og samme bliver gandske heel, og ey sønderdeeles.

[Sønden-Vind Dagen efter.] 29.

†. Naar en saadan Skye-Banke synes ligeledes om Aftenen i Nord, men samme sønderdeeles, og ey bliver heel.

24

[Stærk Hav-Væjr, eller vestlig Vind i Havet.] 30. *. Naar en Samling i Vest af tykke Skyer, hvilke kaldes Skottungs Bakke i Norge, settes hver Aften om Vinteren op af Havet paa den ellers klare Himmel.

[Storm.] 31. †. Naar der ere meget røde Skyer i Østen om Morgenen, og samme blive staaende.

32. Naar Skyerne bøye sig ned ad paa Himmelen, og Væjret staaer i Kanten.

[Hagel.] 33. †. Naar Skyerne om Vinteren ere hvide og skinnende.

[Snee.]

34. †. Naar Skyerne om Vinteren see guulagtige ud, ligesom Ilds-Luer.

25

VIII. Taagen. [Smukt og klart Væjr.] 1. *. Naar Taagen stiger ned fra Biergene, eller og fra Luften, og lægger sig ned i Dalene. [Regn.] 2. †. Naar megen Taage om Sommeren og Vinteren sees at stige op ad i Luften. [Norden-Vind] 3. *. Naar ligeledes megen Taage sees om Sommeren i klart Væjr at samle sig paa de øverste Field-Toppe. [Kold Nordlig eller Vestlig Vind.] 4. *. Naar den tykke Taage, som i Norge kaldes Mørke Skodde, støder ind om Sommeren fra Havet.

26

[Langvarig Tørke.] 5. †. Naar en meget tynd Taage staaer om Sommeren udi Opholds-Væjr rundt omkring i Luften, ligesom en tynd og fiin Røg.

27

IX. Lyn-Ild og Torden.

[Smukt og klart Væjr.] 1. *. Naar Torden legger sig ind i Landet, eller i Sønder og Øst.

[Regn.] 2. *. Naar Torden derimod legger sig i Havet, eller i Vest og Nord-Vest.

[Platz-Regn.] 3. *. Naar det lyner stærkere, end det tordner.

4. †. Naar det tordner om Middagen og Eftermiddagen.

[Stærk Vind fornemmelig.] 5. †. Naar det tordner om Morgenen og Formiddagen.

6. †. Naar det om Sommeren tordner stærkere end det lyner.

[Vind og stærk Regn fra samme Kanter.] *. Naar det lyner om den klare Nat fra Sønden eller Vesten.

28

[Norden-Vind og Regn.] 8. †. Naar det lyner allene fra Norden.

[Torden og Regn.] 9. †. Naar det lyner med klar Himmel.

[Forskrækkelig Torden og Regn.] 10. *. Naar det lyner fra nogle eller og fra alle 4 Himmelens Kanter.

29

X. Regnbuen.

[Smukt og klart Væjr.] 1.

*. Naar Regnbuen, som gemeenligst sees kort for, under, og efter megen Regn, staaer ind over Landet, eller i Sønder og Øst.

[Langvarig Regn.] 2. *. Naar Regnbuen derimod igien staaer ud over Havet, eller i Vest og Nord-Vest.

30

XI. Nord-Lyset [Sønden-Vind.] 1. *. Naar Nord-Lyset, som vel ofte sees om Høsten og Vinteren udi Norge, og der kaldes Væjr-Lys eller Snee-Lys, men fornemmeligst, naar der et Strid i Luften imellem den skyefulde Vesten-Vind, og den taagefrie Østen-Vind, samt som ellers altid gaaer fra Nord-Ost til Syd-Vest og Vesten, synes at trække sig meget hen til den sydlige halve Klode eller Himmel-Kreds.

[Storm.] 2. †. Naar det om Høsten undertiden drives vidt og bredt nesten over den hele Himmel.

31

[Snee.] 3. *. Naar Nord-Lyset om Vinteren undertiden bliver længe staaende i Nord. [Frost.] 4. †. Naar Nord-Lyset om Vinteren bliver længe staande udi Øst.

32

XII. Ild- eller Luft-Dragen. [Stærk Blæst fra den Kant, hvor denne Drage i sin Fart støder hen.] 1. *. Naar denne Drage, som ellers ogsaa kaldes den flyvende Drage, og i Norge Væjr- eller Wær-Brand, lader sig, hvilket alleneste skeer udi klart Væjr, see om Aftenen op i Luften.

33

XIII. Stjerne-Fald.

[Regn og Blæst Dagen efter.]

1. +. Naar dette Stjerne-Fald, som ellers i Norge kaldes Stjerne-Rap, lader sig, hvilket ogsaa alleneste skeer udi klart Væjr, see op i Luften om Høste-Aftener.

[Snee og stærk Blæst Dagen efter.] 2. *. Naar samme Stjerne-Fald derimod lader sig see om Vinter-Aftener.

34

XVI. Vindene.

[Smukt og klart, samt stille Væjr.] 1. *. Naar Vinden følger Solen, hvilket kaldes Solgangs-Væjr, eller mere tydelig sagt, naar Norden-Vinden blæser om Natten, Østen-Vinden om Morgenen, Sønden-Vinden

om Middagen, og Vesten-Vinden mod Aftenen, som gemeenligst skeer om Sommeren.

2. *. Naar Norden- Østen- og Vesten-Vindene i de varme Dage om Sommeren, sær Hundedagene, gaae om til Syd-Ost-Vind, hvilket kaldes i Norge Syd-Øst-Draat eller Døe-væjr.

3. †. Naar Østen-Vinden blæser, paa hvad Tid af Aaret det er.

35

[Let Væjr, eller klam Snee, undertiden Regn.]

4. †. Naar Østen-Vinden om Vinteren springer om til Sønden-Vind.

[Langvarig Regn.] 5. †. Naar Østen-Vinden selv, eller og andre østlige Vinde have blæst nogle Dage i Rad uden Ophold, og derpaa siden følger Regn.

[Regn og Storm, som tager Sneen bort] 6. †. Naar Østen-Vinden om Vinteren gaaer om til Syd-Vest og Vesten-Vind.

[Regn eller tør Snee, og ofte Taage.] 7. *. Naar Østen-Vinden idelig tumler sig i Vester-Havet om Vinteren.

[Regn eller klam Snee, og ofte Taage.] 8. *. Naar Vesten-Vinden idelig tumler sig i Vester-Havet om Vinteren.

36

[Regn eller Snee, Storm, Taage] 9. †. Naar Vesten- og Syd-Vest-Vindene blæse.

[Snee eller Hagel, som varer kun kort, samt Frost, Torden og Lynild.] 10. †. Naar Vesten- eller Syd-Vest-Vinden om Vinteren springer om igien tit Nord-Vest-Vind.

[Snee.] 11. *. Naar Nord-Vest-Vinden blæser skarpt om Vinteren.

[Meget stærkt Snee-Fog.] 12. *. Naar en stærk Vind følger om Vinteren, enten med, eller strax efter den nedkastede tørre Snee.

[Stærk Frost.] 13. *. Naar Norden- eller Nord-Ost Vind blæser skarpt om Vinteren.

14. *. Naar Nord-Vest- Syd-Vest- og Vesten-Vindene springe om Vinteren om til Nordenvind.

37

[Langvarig Storm, som gemenlig endes med Regn.] 15. †. Naaar Vinden blæser Syd-Ost, og Skyerne gaae fra Syd-Vest, eller og det skeer tvertimod. [Storm fra Vesten.] 16. *. Naar Sønden-Vinden haver afblæst, og det derpaa følgende Regn tillige er forbie. [Storm og Syd-Vest-Vind neste Eftermiddag.] 17. *. Naar Syd-Ost-Vinden begynder at blæse om Natten, særdeles om Vinteren. [Norden-Vind i 3 Dage.] 18. †. Naar Synden-Vind og Regn have varet længe, og derpaa siden kommer Norden-Vind. [Modent Korn.] 19. *. Naar Syd-Ost-Vinden, der gierne er varm, blæser en Tid lang om Høsten.

38

XV. Regnet [Mere Regn] 1. *. Naar det haver regnet en Tid lang, og alt Regnet indtørres i Jorden.

[Regn i 2 Dage og flere.] 2. †. Naar det regner af Nord og Nord-Ost.

39

XVI Hagel og Snee.

[Regn eller Tøe-Væjr, som tager Sneen bort.] 1. *. Naar Sneen er meget klam. 2. †. Naar Sneen falder grov og stor.

[Langvarig Snee.] 3. †. Naar Sneen falder meget fiin og smaae.

[Frost Dagen efter.] 4. *. Naar Sneen er gandske tør, og vil ey holde sammen.

5. *. Naar det begynder at hagle meget stærkt om Vinteren.

Ende.

40

Indhold. Sidt. I. Solens Opgang. . . . 7

II. Solens Fortgang. . . . 10

III. Solens Nedgang. . . 11

IV. Nye Maane. . . . 13

V. Fuld Maane. . . . 16

VI. Stierne. . . . 17

VII. Skyerne. . . 18

VIII. Taagen. . . 25

IX. Lyn-Ild og Torden. . . 27

X. Regnbuen. . . 29

XI. Nord-Lyset. . . . 30

XII. Ild- eller Luft-Dragen. . . 32

XIII. Stierne-Fald. . . . 33

XIV. Vindene. . . . 34

XV. Regnet. . . . 38

XVI. Hagel og Snee. . . 39